

[Foged.]

hedsraadene inden for det paagældende Pastorat indvilger heri." Denne Del af Ændringsforslaget falder nøje sammen med Ministerens Forslag. Men dernæst foreslaas der indsat en ny Paragraf: „Nærværende Lov fremsættes til Revision senest i Rigsdagssamlingen 1951—52.“ Der har her i Salen ikke været Lejlighed til direkte at tage Stilling til Kirkeministerens Forslag, og da der nu yderligere er foreslaaet en Tilføjelse om Revision senest i Rigsdagssamlingen 1951—52, mener vi, at der kunde være Medlemmer, der ønsker paa den Maade at faa Lejlighed til at give Udtryk for, at Kirkeministerens Forslag er lige saa berettiget, om ikke mere berettiget end det Forslag, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen. Vi haaber, at Forslaget vil vinde Tilslutning fra en stor Part af Medlemmerne, og jeg skal her paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Hvidberg: I Gaar har man forkastet den af mit Parti stillede Dagsorden, der gik ud paa at overgive hele denne Sag til Kirken selv til Erklæring og Afgørelse, og jeg henviser til de Bemærkninger, som jeg agter at gøre, naar hele Lovforslaget kommer til Behandling, men jeg vil have Lov til allerede nu i denne specielle Anledning at tage Ordet i denne Sag, i hvilken der jo under Udvalgsarbejdet har været et Modsætningsforhold mellem den højtærede Kirkeminister og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen. Jeg vil gerne anbefale, at man slutter sig til Ændringsforslaget eller i Grunden endnu bedre til det oprindelige Lovforslag, thi der er jo en lille Forskel. Der er den Forskel, at der, som jeg nu ser, ved det foreliggende Ændringsforslag indføres den Bemærkning: „for saa vidt angaar Menigheder, for hvilke der i Henhold til Lov Nr. 280 af 30. Juni 1922 er oprettet Menighedsraad“. Det staar der ikke i det oprindelige Lovforslag, som det blev fremsat af den højtærede Kirkeminister, og jeg vil derfor spørge, hvordan man vil motivere, at dette er kommet ind. Jeg synes, det er lidt vanskeligt. Jeg tænker her navnlig paa de unge Hjælpepræster; man skulde jo, synes jeg, ogsaa sikre sig imod, at en Sognepræst faar ansat en Hjælpepræst imod sit Menighedsraads Ønske, men jeg indrømmer, at det maaske i Praksis ikke vil kunne forekomme, og at det ikke er nogen stor Sag. Men jeg vil dog gerne bede om, at man nu giver en Forklaring paa dette.

I øvrigt skal jeg henholde mig til de Bemærkninger, jeg gjorde i Gaar, og sige, at jeg finder det rimeligt og sømmeligt, at der skabes Sikkerhed for, at man ikke ansetter en kvindelig Præst imod et lokalt Menighedsraads Flertals Ønske, og en saadan Sikkerhed mener jeg bedst tilvejebringes ved, at man vedtager dette Ændringsforslag eller endnu bedre det oprindelige Lovforslag, hvorimod jeg ikke mener, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Forslag yder en saa stor Sikkerhed. Det er muligt, at det drejer sig om en lidt subtil Forskel, og at det i Praksis ikke vil komme til at spille saa stor en Rolle, men jeg synes, det vil være rigtigst at vedtage det oprindelige Forslag.

Kirkeministeren (Hermansen): Jeg skal gerne straks besvare det af det ærede Medlem Hr. Hvidberg stillede Spørgsmaal. Det er jo rigtigt, at den nu foreslaaede nye § 7 er en Smule ændret i Forhold til den oprindeligt foreslaaede § 7. Hvad Hjælpepræster angaar, bliver det, hvis denne nye § 7 skulde blive vedtaget, saaledes, at en Hjælpepræst ikke kan beskikkes uden Menighedsraadets Billigelse. Det nye er denne Sætning: „...for saa vidt angaar Menigheder, for hvilke der i Henhold til Lov Nr. 280 af 30. Juni 1922 er oprettet Menighedsraad“. Dette er indsat af Hensyn til de Institutioner, som har Præster, men ikke har Menighedsraad. Det vil billigvis ikke kunne forlanges, at en Institution som Diakonissestiftelsen eller Lukastiftelsen ikke selv suverænt maa skønne over, hvem de ønsker som Præst. Endvidere er der Tale om Fængslerne, hvor der heller ikke er Menighedsraad, og der maa vedkommende Institution selv afgøre Spørgsmaalet.

Johs. Hansen: Det foreliggende Ændringsforslag er jo, som allerede nævnt, i det allervæsentligste sammenfaldende med det Forslag, der i Gaar blev forkastet ved anden Behandling gennem Vedtagelsen af det Ændringsforslag, der var stillet af et Flertal af Udvalget. Da mit Parti i Gaar gik imod det Forslag, der nu fremtræder i en ganske lidt ændret Skikkelse, og da dette Forslag er i Strid med det, som det var vor Hensigt at indføre i Loven, maa jeg paa mit Partis Vegne tilraade, at man stemmer Ændringsforslaget ned, fastholder Lovforslaget, som det blev vedtaget i Gaar ved anden Behandling, og derefter vedtager det uændret ved Afstemningen efter tredje Behandling.